

دیدگاه اساتید دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان در مورد ارزشیابی اساتید توسط دانشجویان

دکتر تیمور آقاملایی^۱ دکتر صدیقه جوادیپور^۲ سمیره عابدینی^۳

^۱ دانشیار گروه بهداشت، ^۲ مربی گروه میکروبیولوژی، ^۳ مربی گروه پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان

مجله پزشکی هرمزگان سال چهاردهم شماره سوم پاییز ۸۹ صفحات ۲۴۰-۲۳۴

چکیده

مقدمه: یکی از ابزارهای سنجش کیفیت آموزشی اساتید، ارزشیابی آنها توسط دانشجویان می‌باشد. هدف اصلی ارزشیابی، آگاهی اساتید از نقاط قوت و ضعف خود به منظور انجام اصلاحات لازم می‌باشد. هدف از انجام این مطالعه، آگاهی از نظرات اساتید پیرامون ارزشیابی و تأثیر آن در فعالیت‌های آموزشی بود تا از نتایج حاصل، در بهبود روند ارزشیابی استفاده شود.

روش کار: در این مطالعه توصیفی - مقطعی، در نیمسال دوم تحصیلی ۸۷-۱۳۸۶، با استفاده از روش نمونه‌گیری آسان، نظرات ۷۱ عضو هیأت علمی، در خصوص ارزشیابی اساتید توسط دانشجویان، از طریق پرسشنامه‌ای که روایی و پایایی آن مورد تأیید قرار گرفته بود، مورد بررسی قرار گرفت. داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار SPSS 16 و آزمون‌های آماری توصیفی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

نتایج: حدود ۲۸/۲٪ از اساتید معتقد بودند دانشجویان به سؤالات ارزشیابی پاسخ صحیح می‌دهند. به اعتقاد ۶۶/۲٪ از اساتید دانشجویان به اندازه لازم توجیه نشده‌اند. حدود ۲۴٪ از اساتید میزان تأثیر نتایج ارزشیابی را در بهبود تدریس خود زیاد و ۴۶/۵٪ متوسط می‌دانستند. به نظر فقط ۸/۵٪ از اساتید، دانشجویان سؤالات را با احساس مسئولیت کامل پاسخ می‌دهند و ۴۷/۹٪ پاسخ آنها با مسئولیت متوسط است. تسلط استاد بر موضوع، توانایی بیان و انتقال مفاهیم، به ترتیب بیشترین اهمیت را داشتند.

نتیجه‌گیری: نظر اکثریت اساتید حاکی از ضعیف بودن وضعیت ارزشیابی بود. در عین حال، ارزشیابی را امری ضروری می‌دانند و معتقدند بایستی توسط افراد خبره مورد ارزیابی مجدد قرار گیرد.

کلیدواژه‌ها: ارزشیابی - دیدگاه - دانشجویان

نویسنده مسئول:

دکتر صدیقه جوادیپور

گروه میکروبیولوژی دانشگاه پزشکی

دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان

بندرعباس - ایران

تلفن: ۰۷۶۱۰۳۵۰۲۹۱+۹۸

پست الکترونیکی:

Sedighh.javadipour@yahoo.com

دریافت مقاله: ۸۸/۱۰/۱۳ اصلاح نهایی: ۸۹/۵/۱۳ پذیرش مقاله: ۸۹/۵/۲۵

مقدمه:

عملکرد آموزشی اساتید وجود دارد. متداولترین آنها، ارزشیابی اساتید توسط دانشجویان (Student Evaluation of Teaching) است که در سالهای اخیر در دانشگاهها رایج گردیده است. در این مدل ارزشیابی، معمولاً با استفاده از پرسشنامه، حاوی سؤالات چند گزینه‌ای یا باز، نظرات دانشجویان را پیرامون رفتار و فعالیت آموزشی اساتید مورد تجزیه و تحلیل قرار می‌دهند (۱،۲).

هر چند ارزشیابی امری منطقی و ضروری است و با انجام آن می‌توان به نکات منفی و مثبت برنامه‌ها و عملکردها پی برد،

یکی از عوامل مهم در فرآیند یادگیری، رفتار آموزشی اساتید است که در برگزیده شیوه تدریس، قدرت بیان، توانایی تفهیم، نحوه تعامل با دانشجو، رعایت انضباط کاری و... است. امروزه ارزشیابی به عنوان عامل تعیین‌کننده اعتبار و سودمندی عملکردها محسوب می‌شود. از این رو از ارزشیابی مداوم برای سنجش کیفیت عملکرد مدرسین و آگاهی از نقاط قوت و ضعف آنها به منظور ارتقاء و پویایی فعالیت‌های آموزشی استفاده می‌شود. روشهای مختلفی برای ارزشیابی

داده شد. سپس پرسشنامه‌ها در اختیار آنها قرار گرفت که به روش خودایفایی تکمیل شد. لازم به توضیح است اعضای هیأت علمی برای شرکت در طرح آزاد بودند.

اعتبار یا روایی پرسشنامه‌ها به روش اعتبار محتوی و نظرخواهی از متخصصین مورد بررسی قرار گرفت و نظرات آنها در پرسشنامه اعمال گردید. پایایی پرسشنامه از طریق محاسبه ضریب آلفای کرونباخ بررسی شد. ضریب $0/76$ بدست آمده نشان داد که پرسشنامه از پایایی نسبتاً خوبی برخوردار است. داده‌ها پس از جمع‌آوری به کمک نرم‌افزار SPSS 16 و با استفاده از شاخص‌های آمار توصیفی از جمله میانگین و توزیع فراوانی مورد تحلیل قرار گرفت.

نتایج:

در مجموع در این مطالعه نظرات ۷۱ نفر از اساتید (۴۰ مرد و ۳۰ زن) با میانگین سنی $41/4$ سال و انحراف معیار $5/7$ مورد بررسی قرار گرفت. میانگین سابقه کار آنها $10/1$ سال با انحراف معیار $7/4$ و میانگین تعداد واحدهای تدریس آنها در هر سال تحصیلی $9/4$ واحد با انحراف معیار $7/1$ بود. تعداد ۲۲ نفر از شرکت‌کنندگان در این پژوهش مربی و ۴۹ نفر استادیار بودند. ۶۴ نفر ($90/1\%$) از اساتید موافق انجام ارزشیابی استاد توسط دانشجو بودند. یک نفر ($1/4\%$) بی‌نظر و ۶ نفر ($8/5\%$) مخالف انجام این امر بودند. در خصوص دخالت دادن نتایج ارزشیابی در ارتقاء مرتبه علمی اساتید، ۴۰ نفر ($56/3\%$) از اساتید موافق، ۱۱ نفر ($15/5\%$) بی‌نظر و ۲۰ نفر ($28/2\%$) مخالف این امر بودند. ۲۰ نفر ($28/2\%$) از اساتید معتقد بودند دانشجویان به سؤالات ارزشیابی پاسخ صحیح می‌دهند. تعداد ۴۰ نفر ($56/3\%$) میزان صحت پاسخگویی دانشجویان را متوسط و ۱۱ نفر ($15/5\%$) آنان معتقد بودند که پاسخ دانشجویان از صحت کمی برخوردار است. تعداد ۳ نفر ($4/2\%$) از اساتید اعتقاد داشتند که دانشجویان در خصوص ارزشیابی و سؤالات آن کاملاً توجیه شده‌اند، ۲۱ نفر ($29/6\%$) از آنان میزان توجیه دانشجویان را متوسط و ۴۷ نفر ($66/2\%$) از آنان معتقد بودند که دانشجویان به اندازه لازم توجیه نشده‌اند. تعداد ۱۷ نفر (24%) از اساتید میزان تأثیر نتایج ارزشیابی را در بهبود کیفیت تدریس خود زیاد می‌دانستند، ۳۳ نفر ($46/5\%$) میزان

اما لازمه آن وجود یک سیستم و ابزار سنجش صحیح، حساس و دقیق است تا هم ارزشیابی به نحو صحیح صورت گیرد و هم تبعات منفی آن به حداقل برسد. از پیامدهای منفی اجرای ضعیف ارزشیابی، کاهش رضایت پرسنل، کم شدن انگیزه، بی‌تفاوتی آنها به وظایف خود و نهایتاً کاهش بازدهی سیستم است که در جای خود مسائل بسیار مهمی هستند (۳).

هدف اصلی از انجام ارزشیابی، آگاه شدن اساتید از نقاط قوت و ضعف رفتار آموزشی خودشان می‌باشد تا در جهت بهبود و ارتقاء کیفیت کار از آنها استفاده نمایند. مطالعات انجام شده در دانشگاه‌های علوم پزشکی بیرجند و اهواز نشان می‌دهد که ارزشیابی‌ها از صحت کافی برخوردار نبوده و در ارتقاء کیفیت آموزش چندان مؤثر نبوده است (۵، ۴). با توجه به اینکه ارزشیابی امری حساس و پیچیده است و از دقت و اعتبار بالایی برخوردار نمی‌باشد، نباید مبنای تصمیم‌گیریها قرار گیرد (۶). از آنجا که اعضای هیأت علمی نظرات متفاوتی در مورد ارزشیابی خودشان توسط دانشجویان دارند و با توجه به اهمیت مسئله، هدف از انجام این مطالعه، آگاه شدن از نظرات اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان پیرامون ارزشیابی اساتید توسط دانشجویان بود، تا نتایج آن، در جهت اصلاح محتوی و روند ارزشیابی و کاهش تبعات منفی آن، مورد استفاده قرار گیرد.

روش کار:

جمعیت مورد مطالعه در این پژوهش توصیفی - مقطعی اعضای هیأت علمی شاغل در دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان بودند. برای نمونه‌گیری از روش نمونه‌گیری آسان استفاده شد و پرسشنامه‌ها در اختیار ۷۱ نفر از اعضای هیأت علمی قرار گرفت. ابزار جمع‌آوری اطلاعات پرسشنامه بود. این پرسشنامه دارای سه بخش بود. بخش اول پرسشنامه اختصاص به مشخصات دموگرافیک اعضای هیأت علمی و بخش دوم اختصاص به نظرات اعضای هیأت علمی در مورد ارزشیابی آنها توسط دانشجویان داشت. بخش سوم پرسشنامه، اختصاص به نظرات اعضای هیأت علمی در مورد سؤالات پرسشنامه‌ها و همچنین درجه اهمیت این سؤالات داشت. در ابتدای امر توضیح مختصری در مورد هدف پژوهش به افراد

جدول شماره ۱- نظرات اعضای هیأت علمی در مورد

دانشجویان شرکت‌کننده در ارزشیابی		
نظرات	تعداد	درصد
دانشجویانی که معدل آنها از میانگین کلاس بالاتر است	۱۸	۳۲/۱
دانشجویانی که معدل آنها از میانگین کلاس پایین‌تر است	۱	۱/۹
دانشجویانی که اصلاً غیبت نداشته‌اند	۱۵	۲۷/۸
به طور تصادفی عدم‌ای از دانشجویان انتخاب شوند	۲۲	۳۹/۲
جمع	۵۶	۱۰۰

جدول شماره ۲، نظرات اساتید را در رابطه با ضریب اهمیت سؤالات مطرح شده در پرسشنامه ارزشیابی اساتید توسط دانشجویان که در حال حاضر در دانشگاه مورد استفاده قرار می‌گیرد، نشان می‌دهد.

جدول شماره ۲- توزیع فراوانی نظرات اساتید در مورد میزان اهمیت سؤالات

ردیف	موارد	بسیار مهم (۳)		مهم (۲)		کم اهمیت (۱)		بی‌اهمیت (۰)	
		تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد
۱	در زمان مشخص شده در محیط آموزشی حضور می‌یابد.	۳۳	۵۳/۳	۲۶	۴۲/۳	۱	۱/۷	-	-
۲	از تمام وقت با برنامه‌ریزی صحیح استفاده می‌کند.	۳۴	۵۴/۸	۲۸	۴۵/۲	-	-	-	-
۳	در شروع درس برنامه درسی را به دانشجویان ارائه می‌کند.	۲۳	۳۷/۷	۲۲	۵۲/۵	۶	۹/۸	-	-
۴	درس را با شرحی از اهداف درس شروع می‌نماید.	۱۹	۳۰/۶	۳۷	۵۱/۷	۶	۹/۷	-	-
۵	در ابتدای درس اهمیت موضوع را بیان می‌کند.	۲۸	۴۶/۷	۲۵	۴۱/۷	۷	۱۱/۷	-	-
۶	مطالب ضروری را بر اساس طرح درس ارائه شده در کلاس در اولویت قرار می‌دهد.	۲۶	۴۲/۶	۲۹	۴۷/۵	۶	۹/۸	-	-
۷	بر اساس برنامه ارائه شده در ابتدای کلاس توالی مطالب را در تدریس رعایت می‌کند.	۱۳	۲۱	۴۴	۷۱	۵	۸/۱	-	-
۸	تناسب مطالب را با سطح علمی فراگیران رعایت می‌کند.	۲۵	۴۱/۷	۳۳	۵۵	۲	۳/۳	-	-
۹	حین تدریس مثالهای کاربردی و تمرینات مفید ارائه می‌کند.	۳۱	۵۱/۷	۲۶	۴۲/۳	۳	۵	-	-
۱۰	توانایی مشارکت دادن دانشجویان در بحثهای کلاس و فعال‌سازی در کلاس را دارد.	۲۰	۳۲/۳	۳۶	۵۸/۱	۵	۸/۱	۱	۱/۶
۱۱	در صورت لزوم از وسایل کمک آموزشی استفاده می‌کند.	۱۴	۲۳	۴۰	۶۵/۶	۷	۱۱/۵	-	-
۱۲	از وسایل کمک آموزشی به تناسب موضوع و به طور مؤثر استفاده می‌کند.	۱۱	۱۸/۳	۴۴	۷۳/۳	۵	۸/۳	-	-
۱۳	بر موضوع درس و مفاهیم علمی تسلط دارد.	۴۶	۷۶/۷	۱۴	۲۲/۳	-	-	-	-
۱۴	توانایی انتقال و بیان مفاهیم درسی را متناسب با سطح فراگیران دارد.	۴۱	۶۷/۲	۲۰	۳۲/۸	-	-	-	-
۱۵	قدرت اداره و رهبری کلاس را دارد.	۴۰	۶۴/۵	۲۰	۳۲/۳	۲	۳/۳	-	-
۱۶	در شروع میزان اطلاعات و در حین و پایان تدریس یادگیری را ارزیابی می‌کند.	۱۱	۱۸/۳	۴۱	۶۸/۳	۷	۱۱/۷	۱	۱/۷
۱۷	منابع مناسب معرفی یا جزوات آموزی مناسب تهیه می‌نماید.	۱۰	۱۶/۷	۴۶	۷۶/۷	۴	۶/۷	-	-
۱۸	مطالب ارائه شده را در پایان جمع‌بندی می‌کند.	۱۴	۲۲/۶	۴۱	۶۶/۱	۷	۱۱/۳	-	-
۱۹	ایجاد انگیزه بیشتر برای مطالعه و پژوهش می‌کند.	۲۵	۴۰/۳	۳۰	۴۸/۴	۷	۱۱/۳	-	-
۲۰	به امور آموزش، مشاوره و رفع مشکلات فراگیران در درس مربوطه علاقمند است.	۱۷	۲۸/۳	۲۴	۵۶/۷	۹	۱۵	-	-
۲۱	موازین اخلاقی را رعایت می‌کند.	۳۳	۵۴/۱	۳۷	۵۴/۳	۱	۱/۶	-	-
۲۲	از ابتدای دوره فراگیران را با نحوه ارزیابی آشنا می‌کند.	۱۸	۲۹/۵	۳۲	۵۲/۵	۱۱	۱۸	-	-

بحث و نتیجه‌گیری:

ارزشیابی امری منطقی و ضروری است که اگر بدرستی انجام گیرد، رهنمودهای ارزنده‌ای را جهت اصلاح برنامه‌ها و عملکردها در اختیار می‌گذارد. اما اگر بطور صحیح انجام نگیرد و یا از نتایج آن استفاده مناسب نشود، عواقب زیانباری بدنبال خواهد داشت. یکی از ارکان مهم ارزشیابی، محتوا و میزان اهمیت سؤالات ارزشیابی است. در این رابطه گروهی از اساتید ما اظهار داشتند که سؤالات شماره دو و شش پرسشنامه در صلاحیت دانشجو نمی‌باشد. سؤالات متناسب با همه دروس نمی‌باشد و چون تعداد آنها زیاد و بعضاً تکراری است (موارد ۱۲ و ۱۱ همچنین ۴ و ۵)، دانشجویان با بی‌توجهی و بی‌حوصلگی به آنها پاسخ می‌دهند. بنابراین لازم است سؤالات توسط افراد آگاه، متخصص و با تجربه طراحی و بطور مداوم مورد بازنگری قرار گیرد. زیرا قائل بودن به یک پرسشنامه کلیشه‌ای و محدود نمودن اساتید در یک چارچوب معین، نه تنها کمک مؤثری به ارتقاء کیفیت آموزشی نمی‌کند، بلکه قدرت خلاقیت و ابتکار عمل را نیز از استاد سلب می‌نماید (۷).

در این نظرسنجی، همانند نظرات اساتید دانشگاه علوم پزشکی ایران و کرمان، تسلط بر موضوع تدریس، توانایی بیان و انتقال مفاهیم به ترتیب بیشترین اهمیت را داشتند (۷۸).

محور دیگر ارزشیابی، دانشجویانی هستند که بعنوان گروه هدف، آگاهی از نظرات آنها هم مفید و هم ضروری است، اما به این شرط که هم بخوبی توجیه شده باشند و هم با احساس مسئولیت، صادقانه و صحیح پاسخ دهند. بنابراین باید به آنها تفهیم شود که ارزشیابی صرفاً جهت انعکاس نقطه نظرات آنها به استاد مربوطه، بمنظور بهبود کیفیت آموزش، ایجاد یا تقویت رفتارهای مثبت و مؤثر آموزشی است (۹).

در هر حال باید در نظر داشت که قضاوت‌های افراد، تحت تأثیر خصوصیات شخصی و فاکتورهای بیرونی است. احتساب غیبت دانشجویان، تذکرات رفتاری، امتحان سخت و اخذ نمرات پایین در قضاوت دانشجویان بسیار تأثیرگذار است. همچنین احتمال دارد اظهارنظرها متأثر از عواملی همچون ظاهر و نحوه پوشش اساتید، خصوصیات اخلاقی، موقعیت شغلی، اعتقادات مذهبی و سیاسی و رفتار آنها با دانشجویان باشد که با هدف ارزشیابی چندان مرتبط نمی‌باشد. (۱۰، ۱۱).

در مطالعه حاضر، تعداد بسیار معدودی از اساتید (۴/۲٪) اعتقاد داشتند که دانشجویان در خصوص هدف ارزشیابی و سؤالات مربوطه کاملاً تفهیم شده‌اند. حدود ۲۸٪ از اساتید معتقد بودند دانشجویان به سؤالات ارزشیابی پاسخ صحیح می‌دهند و درصد کمی از آنها (۸/۵٪) معتقد بودند که دانشجویان سؤالات ارزشیابی را با احساس مسئولیت کامل پاسخ می‌دهند. در بی‌رجند ۴۰٪ اساتید معتقد بودند که دانشجویان فرم‌های ارزشیابی را بدون احساس مسئولیت و با بی‌حوصلگی تکمیل می‌نمایند و ۳۰٪ آنها به عدم صداقت دانشجویان در تکمیل فرمها اعتقاد داشتند که تا حدود زیادی مشابه با نتایج ما می‌باشد (۳).

در مطالعه شکورنیا ۱۵٪ اساتید دانشگاه علوم پزشکی اهواز معتقد بودند که دانشجویان، پرسشنامه را با توجه و آگاهانه تکمیل می‌نمایند و حدود ۱۹٪ آنها معتقد بودند که ارزشیابی با صحت صورت می‌پذیرد (۱). در همان دانشگاه ۴۵/۸٪ اساتید اذعان داشتند که نمره ارزشیابی آنها بیانگر واقعیت شیوه تدریس آنها نبوده است (۴). در دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، ۵۷٪ از اساتید معتقد بودند که نتایج حاصل از ارزشیابی از اعتماد بالایی برخوردار نیست و در فرآیند آموزش چندان مؤثر نمی‌باشد. (۱۲)

با توجه به نتایج ذکر شده و هم‌راستا با نظر دانکین، معمولاً ارزشیابی استاد توسط دانشجو از صحت لازم برخوردار نمی‌باشد و نباید مبنای تصمیم‌گیریها (ارتقا، تشویق و تنبیه و تعیین استاد نمونه و ...) قرار گیرند (۱۳).

با وجود اینکه هدف اصلی و شاید تنها نکته مثبت ارزشیابی، آگاه شدن اساتید از نقاط قوت و ضعف تدریس خود می‌باشد، در مطالعه حاضر فقط ۲۴٪ از اساتید اظهار داشتند که نتایج ارزشیابی در بهبود کیفیت تدریس آنان تأثیر زیادی داشته است و ۴۶/۵٪ میزان تأثیر آن را متوسط ارزیابی کرده‌اند. در دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی نیز ۵۷٪ از اساتید معتقد بودند که نتایج حاصل از ارزشیابی‌ها در فرآیند آموزش چندان مؤثر نمی‌باشد (۱۲). اما در مطالعه دانشگاه بی‌رجند ۴۵٪ از اعضا هیأت علمی تأثیر ارزشیابی‌ها را در روند تدریس زیاد می‌دانستند (۳) که با دیدگاه همکاران ما تاحدودی اختلاف دارد. با در نظر گرفتن این نکته که ارزشیابی‌کننده، رکن بسیار مهمی در امر ارزشیابی محسوب می‌شود، ۳۲٪ از

شود و در کنار ارزشیابی کلیشه‌ای، بطور مؤثر به شخصیت اساتید و نظرات آنها بها داده شود و راههای ایجاد انگیزه و جلب همدلی و همراهی اساتید، مورد مطالعه و شناسایی قرار گیرد. مسئله دیگر، زمان برگزاری ارزشیابی است که اکثر همکاران زمان قبل از شروع امتحانات پایان ترم را ترجیح دادند. با این وجود نباید تأثیر امتحانات میان ترم را نادیده گرفت.

نتایج حاصل از این مطالعه و سایر مطالعات نشان می‌دهد که اکثر اساتید با انجام ارزشیابی توسط دانشجو موافق هستند، اما انتظار دارند که ارزشیابی صحیح و در زمان مناسب برگزار گردد. پیشنهاد می‌گردد در تدوین ابزار و تعیین روشهای ارزشیابی، از نظرات خود اساتید استفاده شود و اعضاء هیأت علمی در امر ارزشیابی، مشارکت مؤثر داشته باشند. همچنین پیشنهاد می‌شود، سؤالات ارزشیابی و درجه اهمیت آنها توسط افراد متخصص و مجرب تعیین گردد و تجزیه و تحلیل و استفاده صحیحی از نتایج آن به عمل آید.

سپاسگزاری:

لازم است از کلیه اساتیدی که در تکمیل پرسشنامه و بازگرداندن ما را در اجرای این تحقیق یاری نمودند، تشکر و قدردانی به عمل آید.

اساتید ترجیح می‌دادند که ارزشیابی توسط دانشجویانی که معدل آنها از میانگین کلاس بالاتر است، انجام شود و با اختلاف کمی، یعنی حدود ۳۹٪ از اساتید اعتقاد به انتخاب تصادفی داشتند.

از محدودیت‌های مطالعه حاضر این است که بدلیل کم بودن حجم نمونه، امکان تعمیم نتایج به سایر دانشگاهها نمی‌باشد، اما همراستا با اساتید سایر دانشگاههای علوم پزشکی، اعضاء هیأت علمی ما نیز موافق ارزشیابی اساتید توسط دانشجویان بودند ولی آن را تهدیدی برای استاد نیز می‌دانستند و از تبعات منفی آن نگران بودند (۵-۳).

از جمله پیامدهای منفی ارزشیابی که در جای خود بسیار حائز اهمیت است، سوق دادن اساتید به انجام رفتارهای غیراصولی مانند آسان گرفتن امتحانات و دادن نمره‌های غیرواقعی، رفاقت‌های غیر متعارف و پاسخ به درخواست‌های غیرمنطقی دانشجویان، به منظور کسب امتیازات بیشتر و ... می‌باشد و این امر علاوه بر لوٹ نمودن محتوی و اهداف تعلیم و تربیت، خودارزشیابی را نیز بی‌اعتبار می‌سازد. بنابراین شاید بهتر آن باشد که به همان روش سنتی که اساتید مستقیماً نقاط قوت و ضعف خود را از دانشجویان جویا می‌شدند، اکتفا نماییم، تا شاهد پیامدهای منفی و چه بسا جبران‌ناپذیر آن نباشیم. پاسخ‌های غیرمنصفانه دانشجویان، باعث دغدغه فکر و دلسردی اساتید و کاهش انگیزه و شوق آنها به تدریس می‌شود (۹). بنابراین لازم است به بهداشت روانی اساتید توجه

References

منابع

1. Shakournia A, Motlagh ME, Malayeri AR, Jahanmardi AR, Komaili Sani H. Students' Opinion on Factors Affecting Faculty Evaluation in Jondishapoor Medical University. *Iranian Journal of Medical Education*. 2005;2:109-117. [Persian]
2. Haji aghajani S, Ghorbani R, Kahooee M. Students' evaluation about quality of teaching in Semnan University of Medical Sciences in 2001. The 4th Congress of medical education:2001:Thran,Iran.
3. Sarchami R, Salmanzadeh H. The opinions of faculty on the efficiency of student rating scheme on teachers' performance in Iran University of Medical Sciences. *The Journal of Qazvin University of Medical Sciences and Health Services*. 2005;34:71-76. [Persian]
4. Ziaee M, Miri M, Haji-abadi M, Azarkar Gh, Eshbak P. Academic staff and students' impressions on academic evaluation of students in Birjand University of Medical Sciences and Health Services. *Journal of Birjand University of Medical Sciences*. 2007;13:61-67. [Persian]
5. Ghafourian Brujerdi M, Shakournia AH, Elhampour H. The Opinions of Academic Members of Ahvaz University of Medical Sciences about the Effective Factors on their Evaluation Score Variations. *Strides in development of medical educatio, journal of medical education development center of Kerman University of Medical Sciences*. 2006;3:19-25. [Persian]
6. Saif AA. Methods of measurement and educational evaluation. Tehran: dowran company; 1998:9-84. [Persian]
7. Fatahi Z, Adhami A, Noohi E, Nakhaei N, Eslami Nejad T. Opinion of academic members of Kerman University of Medical Sciences about education ournal evaluation of lectures, 2002-03. *Journal of Hormozgan University of Medical Sciences*. 2005;9: 59-66. [Persian]
8. Fassihi Harandy T, Soltani Arabshahi K. A survey of input and process of clinical education in Iran University of Medical Sciences. *Payesh, Journal of Iranian Institute for Health Sciences Research*. 2003;2:127-132. [Persian]
9. Kaufman D M. Students' evaluation of faculty teaching. presented at SFUFA forum: 2002 July 19.
10. Abrami PC, Leventhal U, Perry RP. Educational education. Review of educational Research. 1982;52:446-64.
11. Saif AA. Evaluation of the teachers how it can be trusted to Psychological research. First ed. Tehran: dowran company; 1994:12-54. [Persian]
12. Hajiaghajani S. A Comparative assay on Academics' and students' opinion about good teacher. *Journal of Research in Medical Sciences*. 1999;3:36-38. [Persian]
13. Dunkin MJ. Research on teaching in higher education: Handbook of Research on teaching. 3rd ed. New Yourk: education Macmillan press; 1986:754-777.
14. Seldin P. The use and abuse of student ratings of professors. The chronicle of higher education: 1993 July 21.

Attitude of Bandar-Abbas medical university faculty members about their assessment by the scholars

T. Aghamolaei, PhD¹ S. Javadpour, PhD² S. Abedini, MSc³

Associate Professor Department of Health¹, Instructor Department of Microbiology², Instructor Development of Nursing³, Hormozgan University of Medical Sciences, Bandar Abbas, Iran.

(Received 3 Jan, 2010 Accepted 16 Aug, 2010)

ABSTRACT

Introduction: One of the common ways to assess the quality of educational activity of teachers, is assessment of them by students. The main goal of assessment is to inform them about efficiency of their activity in order to reduce their weaknesses and improve the quality of their work. The aim of this study was to find out attitude of academic members of Bandar-Abbas medical university, about their assessment by students, and effect of the results on their educational activity.

Methods: In this descriptive cross-sectional study, opinion of 71 faculty members about assessment of themselves by students was investigated. Data collection was by means of a researcher-made questionnaire with acceptable reliability and validity. Data were analyzed using SPSS software.

Results: Only 28.2% of the academic members believed that the students answer correctly, and the validity of the assessment results is intermediate according to 56.3% of opinions. About 66.2% of them believed that the students were not well explained about the assessments. The impact of assessment results on their educational activities was high, intermediate and low in 23.9%, 46.5% and 29.6% of academic members, respectively. Only 8.5% and 47.9% of the faculty members believed that the students answers to the questions is with high and intermediate responsibility, respectively.

Conclusion: Based on the results, most of the faculty members believed on weakness of the assessment process by students. However, they believe on necessity of assessment and that it should be revised by experts.

Key words: Assessment – Attitude – Students

Correspondence:

S. Javadpour, PhD.

Department of Microbiology,

Medical School, Hormozgan

University of Medical Sciences.

Bandar Abbas, Iran

Tel: +98 761 3350691

Email:

Sedigh-javadpour@yahoo.com